

වන සෙහි වන ශිවවිස

උද්ධමන සැබෑ සුඝ්‍රය අපට මෙන් නැත නුඹට
 ඇති වුව ද වරින් වර මුරගසන්
 වැසී සමඟ දුරුණු හෙණ
 අහර පිණිසම මිස
 වන නිලෙහි ඇසුර ගැවසුම් සරන
 දිගු උස් තුරු මුදුන් හැර
 වෙන කොහිද පදිංචිය
 වෙනස් නොකරන

අඬි ගසයි..... අඬි ගසයි
 වන පෙනම
 වනඟ ඇරිසුම් සමඟ
 වද නොයයි
 නිල්ලෙහිට නුඹ
 නිලට ලොල් නොවන

ජනගේ රණතුංග

මල් පෙත්තක්

පුද්දිප් සාරාංග කුමාර

හැඟිමි කෙටි කර යවනා එස්.එම්.එස්.
 රුපියලකට අඩුවලා (ජාගම දුරකථන සේවා
 ජාලයක විදුන් ප්‍රචාරණ දැක්වීමකි.)

හැටුම් නො ඉඳුල් මතක වෙනුවට
 මල් පෙත්තක් ඇවිත් මා අතට

හිස පහරන් බොහෝ පිටා විඳ
 "විප" දහසක් මැදින් ගමන් කොට

නුඹේ මිදුලේ යකට
 උදේ නිතරගෙන සුවඳැති මලෙක
 පෙත්තක් වාගෙයි
 බැඳු බැල්මට

නුඹේ තම ම යි තිබෙන්නේ කෙටි කරලා
 කොටලා පෙත්තේ කොණක

එත් නව සැකසී මට
 කාගෙ ද කියා මේ මල් පෙත්ත
 සොයමි නැතැයි ඉං කර
 තිබේ දැ යි විලවුන් වුවද වත්
 නුඹි ඇඟ ගල්වන

"නොසොදුරු පෙදෙසක්" 2010

සවිසිරයෙන් සපිරි ලක් සිරි විහිදෙන්නේ

රෝස බේලියා අරලිය දෝනලු
 ඕලු කෙළව මානෙල් සේපාලික
 සියලු සුවඳ එක්වී
 සැදී නව සුවඳින් සුගන්ධවත් විය
 මුලු උයනම වනසේ

බොදනු කිතුනු මුස්ලිම් සහ හින්දු
 සිහල දෙමළ බිරිගර් සහ යෝනක
 වෛවාරකයන් අනෙක සුවඳින්
 සිරිලක් උයනෙහි පිප මල් විලසය

සමහි දුමින් බැඳී ලක්වැසි සැමගේ
 ගුණ නැණ බල එක් වී
 සැදුනොත් සවිසිර සදාතනික වන
 උයනෙහි නව සුවඳ සැදුන පරිද්දෙන්
 නැති බැරකම පැරදී
 සවිසිරයෙන් සපිරි
 ලක් සිරි විහිදෙන්නේ

ඩබ්. ජේ. ඇපා

මෙල්බන්ගේ කුසලානය

මැර්බිනෝන් නදී කුමරිය හිඟයි ගමනක් යද්දී
 ඉරු එලියෙ නැතැවෙමින් රෝස මල් ගිනැහෙද්දී
 ඉල් මසේ කුඩ දිනක දහස් ගනනින් දහස්
 සුරපුරක සිරිය ගත් මෙල්බන්ගේ ග්ලෙමින්ටන්
 නරඟ පිරිවහිය වෙන ඇදී එහි ඇදී එහි

ගෙක ගෙක ඇදුමින් ගත සරයා ගෙන
 ඩොලර් පසුමිබිය මට මොලොවගෙන
 දෙගුණ නොගුණ කර ගැනුමට එමුදල
 ජනයා රොක්වෙහි සිහින මවාගෙන

සතර දෙදිනින් පැමිණි අසරුවන් අති සමත්
 ගෙක රුවැති සිහිද සල දවටලා ගත වටා
 මනෙ අතිමානසෙන් ජව බලැති තුරුග පල
 හසුරුවති රැගෙන යනු පිණිස ජය කනු බලා

කැන්ගරු දේසයේ වසනා සැවොම
 බලාපොරොත්තන් පොදී පොදි බැඳ
 අහස් මාලිගා තනමින් ජය ගන්න
 මහ හඬ හගති ගිරිය පුජා දිරි දෙන්න

මෙල්බන් පුරවරය කරමින් දිප්තිමත්
 සපුරා වසර පනහක් හා එකසියක්
 නොකඩා පවත්වාගෙන එන සැතකෙලියක්
 වැපැරෙන්නට පනම් සුඟ සෙත නව දිගකල්

ලක්ෂමි ගුණාරත්න

මම ආසයි.....

නැන්ද කෙනෙක්, මගේ පාලු නකිය
 යොදුරු කනා කියමින් මගෙ සිත
 කෙනෙක් මටත් ඉන්නා බව ලොටට
 මම ආසයි මගෙ රන්කඳු කවුදු දැකිත්ට

කැඩපන මට පෙත්වන්නේ විරූපි මුහුණක්
 මුහුණේ පෙනුමටම සමයි මගෙ
 ලස්සන කරගැනුමට මා කොතෙක් සැරසුනත්
 වෙනස් කරන්නට බැහැ මහ බඹා පැමිණියත්

සිහිනෙන් මට පෙනෙනවා මම සමඟලියක් යේ
 ඉරවා පොලට යනවා සුරගනක් විලසින්
 තරුණා ගැටවී ඇදී එන්නේ මී රැස්සන් යේ
 සිහින ලොවින් අවදි නොවන්නටයි පනන්නේ

මගේ වයස දැන් අවුරුදු හතලිස් දෙකකි
 මවු සිහින සියල්ලන්ම බොදවී ගොසිහි
 මා පින්කල නැති බව මම හොඳ හැටි දැනිමි
 පෙරකල පවී විදිනට මා මෙලෙස ඉපදුනි

දෝනට ගෙනවිත් සුදු මල් බුදුන් පාමල
 තබා වදිමි අහියන බව මෙහෙති කරමි
 දිගු ගමනක් යන්නට ඇති බව දැනෙන විට
 බියක් දැනෙයි සැසාරය දිගු කර ගැනුමට

සුචි විජේසිංහ

ඉරේණා

ඔබේ හෙතු පිය සට
 මගෙ මුඛ ලෝකය
 හැරෙහි මොනවද
 විමසනවා
 ජීවන විලසක්
 පුද්වමේ මම අද
 අපුර පලාගෙන
 විහිදෙනවා

නෙත් අග කළුලින්
 තොල් අග සුසුම්
 කාලය රහසේ
 ඉඹලෙද්දී
 මට සිහිකල හැක
 ඔබ ආ අත්දම
 අඬ සඳ අහසේ
 බැබලෙද්දී

හදවන කැලඹුව
 බැල්මක් වෙනුවෙන්
 පිඩාවක් තිබූ
 නමුදු ලසේ
 හදවන සනහන
 විරාගී බැල්මක්
 ඔබේ දෙනෙත් තුල
 රැඳී තිබේ

මිහිකන සිපගත්
 අහිත මන්දිර
 නටබුන් අතරෙහි
 දොහොත් බදා
 මා වැලපෙන විට
 ඔබ නිතරනුණා හැටී
 අසරණ සිත තුල
 සතුට සදා

හදවන පත්ලේ
 පිබිදෙන සොමිනස
 ගොනුවන දෙකොලක
 රැඳී තිබේ
 අද හෝ හෙට හෝ
 මගේ ජීවිතයට
 නොමියෙන සොමිනස
 සතුට ලැබේ

විකසිත මලකින්
 තැඟ එන සළගෙන්
 දිලිසෙන තරුම්ලේ
 ගොන්න තුලින්
 ඔබ රුව දැක දැක
 මට සැතසුන හැක
 ව යමට නුපුරුදු
 දෙයකි කලින්

ඔබ ලඟ ඇත්තමී
 මේ මුඛ ලෝකයෙ
 මට තව වෙන මොන
 දෙයද අඩු ?
 සුසිහිදු රෙදිපිලි
 දිලිසෙන මිනිසුන්
 දෙපයට පැතී
 තැලෙන රොඩු

මිහිරෙන් පිරවුණා
 ඔබේ සිනා තැන්
 සදනට මා වෙතටත්
 වීවා
 අවසන් පණ පොදු
 පිටවන මොහොතෙන්
 මගෙ නෙත් අබියස ඔබ
 මේවා

මාලා කරුණාතිලක

සිහිනි සුරතල්

මගේ වයසේ මගේ මිතුරෝ සතිය අගදී
 උයන් තිවේ කෙලිනි ක්‍රීඩා කුඩා පැටවුන්
 ප්‍රීති සසුරේ ගිලෙන සැට දැක බලා ඉමි මම
 මට නොරාවට ඉබේ සැලකා කළුට ගෑගා

අහසේ මවනා කුඩා තරු කැල එක්ව රඟ දෙයි රේ
 ඉවුර තිවේ හස පැවෝ තුරුළු වෙහි ගොස් මව්
 කුඩා කැරකා ඇකසේ ගොවිමින්, උග්‍රව ගලවයි උගේ
 සිහිනි සත්වල සිහිනි සුරතල් අහිමි ඇයි දෝ මේ

පතිනි මව්ගෙන් තවම යාදීම සිහිනි සුරතල් දකිනු
 වෙන් කෙරේ පුදු පවුරු දැක නෙත් උණා ගෙමිහිට
 කැලැන්තරයේ අක ගෙවිලා තුන්මසක් අද
 නැද්ද ගෙවුනේ නැකැත් කරු කි හපුරු කල මගේ

ගදේ කළුවර තුරන් කරමින් නැගෙනු පුන මගෙ ගිරු
 සිතක් නැ මට ලොව දකින්නට ගිලන්ව ඇත හද
 ගෙනු පදවැල් කියවලාවත් එන්න පුතු බැස
 දෙවන බුදු ලෙස වරම් ලබනට මව් පදවී මට

අවලා දිසානායක මල්පාඨක

එක්වෙමින්
 රොක්කරන්
 තනිකමින්
 හඬ අහිමි

රැගුම්
 ළගින්
 මවින්
 ලෙසින්

වස්
 දෙනෙත්
 පනුවලත්
 දසාවත්

ලෙසින්
 සෙවින්
 සුරුවෙන්
 ගෙන දියන්

පිසවරන්ගේ දිනය

සමරන දිනයේ පියවරු දරුවන් විලසින්
 මසිනට නැගෙන සිහිපිලි පවසමි මෙලෙසින්
 කැලඹුන දිවි සසුරු මම නොකාවන්නමි
 මග පෙත්වන පහන් රැක වෙයි එවියතුමන්

දරුදඩු හිනි එක පිට එක පැනවිටට
 පොඩි වරදටත් ලොකු දඩුවම් දුන්නට
 පීචන මගෙහි බාදක ජය ගන්නට
 පිය සෙනෙහසෙහි උනුසුම දැනෙනවා මට

පවුල් රුකෙහි අරඹුව මෙන් ඔබ සිටියා
 දිවියෙහි සැබෑ සුලං වල නොසැලී සිටියා
 බරදරු කම්මකටද එනවිට මට නොනිසා
 ඔබ මට සිටින බව මම දැනගෙන සිටියා

දුසමස කුස දරා ගෙන දුක් නොවිත්දට
 දරු සෙනෙහසින් ලේ කිරි කර නොපවිටට
 මිසුරු සරන් දරු නැවෙවිලි නොහැසුටට
 මව් මෙන් මගේ පියන් අනගා මිණකි මට

ගාමිණී ලක්ෂමන්

ශ්‍රී ලංකාව

මුහුදින් වටව ඇති දිවයින සමීපකඩ
 හතකොල පවා ඇත මහ සුලඟින් වැලකී
 දේශ ගුණය හමටම පොදුමේ වකඩ
 සිරි ලංකාව නමිහිය එකිතර රකි

සමහල ගලින් බැස යන ලස්සන ගංගා
 වෘතන ජලයෙ ඇත මල් සුවදක් තංගා
 සිහිරි ලසුන් මල්ගෙන කඳවැටී නැරැගා
 හැඩ වැඩ බලන හැක වී පැත්තට රංගා

කොට වැනසුවා දිරිමත් රණවිරු දැසින්
 අපි සැතසුනා නිදහසෙ පැත් බී දෝතින්
 රට ගොඩනගන්නට සැරසෙති සෑම අතින්
 ලස්සන රටක් බිහිවෙයි මේ රජය වෙතින්

අහුරුපුරු අටමස්ථානය වැදලා
 දළදා මාලිගාවේ දළදා වැදලා
 සිරිපාදේ වැද සමහල ගල නැතලා
 වැඩි ජනතාව ඇත බුදු දහමට නැමිලා

කලාවට ලැදිව බොහො අය වෙනසිලා
 ලක් රූ කතුන් ඇත රැගුමට සැරසිලා
 සාහිත ලොවේ කවී කිවීදියෝ පිබිදිලා
 කලාවටත් තැන ඇත රජයෙන් ලැබිලා

ලක්දිවේ හිටපු රජපදවරන් පෙර දිනයේ
 කැඳ වැටී පොකුණු දානැවී මනකයෙහි තියේ
 සංවර්ධනය වෙයි රට දැන් කඩී මුඩියේ
 මතු පරපුරට සිරිලක රන් දොරටු තියේ

හැරියටී කැරකුලාදල